

幸福到站，叫醒我
ถึงสถานีแห่งความสุข
แล้วปลุกฉันด้วย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ห้องสมุดพระนครเหนือ

503000806

ก๊อป์ หลิม เขียว
ภาวิตา ทองเจริญ ฟู่อ
ใจเซฟ ลี วาณาพรบรคอบ

คำนำสำนักพิมพ์

ถึงสถานีแห่งความสุขแล้วปลุกฉันด้วย คือนวนิยายขนาดยาวที่มีจุดเริ่มต้นมาจากนิยายภาพชื่อ *Wake me up at Happyland* ของโจเซฟ ลี ศิลปินผู้วาดภาพประกอบและแอนิเมชันชาวสิงคโปร์ ซึ่งโด่งดังในโลกอินเทอร์เน็ตจนได้รับเงินระดมทุนเพื่อตีพิมพ์หนังสือรวมภาพทะเลาะเบาะแว้งในเวลาด้านหลัง และขณะนี้หนังสือฉบับแปลไทยจากนวนิยายที่เขียนโดยทีโม่ หลิน นักเขียนชาวไต้หวันผู้เชี่ยวชาญด้านนวนิยายสืบสวนสอบสวนและบทความท่องเที่ยวจรดปลายปากกาสร้างสรรค์ชิ้นมาถึงมือของท่านแล้ว

ถือเป็นครั้งแรกที่ piccolo ได้นำผลงานที่เกิดจากการผสมผสานฝีมือลายมืออันบรรเจิดของศิลปินสองเชื้อชาติเช่นนี้ นอกจากจะเป็นเกียรติที่ได้เผยแพร่ผลงานที่หลอมรวมศิลปะสองแขนงเข้าด้วยกันให้ชาวไทยได้ลิ้มรสแล้ว piccolo ยังตื่นเต้นที่หนังสือซึ่งจัดอยู่ในหมวดวรรณกรรมแปลเล่มนี้มีกลิ่นอายแฟนตาซีอยู่มาก แถมยังพาผู้อ่านทุกท่านเดินทางท่องเที่ยวไปด้วยกันกับคุณลุงฉีปู้ตั้น ผู้ตามหาดินแดนแห่งความสุขอีกด้วย

...เธอเคยบอกว่าความสุขไม่ใช่จุดหมายปลายทาง แต่เป็นการเดินทาง ฉันเชื่อว่าที่จุดเชื่อมต่อของดินแดนอันไกลโพ้นนั้น เธอจะรอคอยฉันอยู่

...จริงหรือไม่

piccolo

สารบัญ

อาหรับบท สีสิ้นแพรอพราว	1
บทที่ 1 โซโย	10
บทที่ 2 โบบิน	22
บทที่ 3 ลวงตา	36
บทที่ 4 ออกเดินทาง	46
บทที่ 5 ดอกไม้บานสะพรั่ง	68
บทที่ 6 แสงสวรรค์	90
บทที่ 7 เวียนวน	116
บทที่ 8 สุดเหวี่ยง	144
บทที่ 9 คำทำนาย	164
บทที่ 10 ดอกไม้ไฟ	184
บทที่ 11 รุ่งสองชั้น	204

บทส่งท้าย เทียบท่า	218
ส่งท้ายจากผู้เขียน	228
ส่งท้ายจากผู้อวดภาพต้นฉบับ	231
ส่งท้ายจากผู้แปล	234
ประวัติผู้เขียน	236
ประวัติผู้อวดภาพต้นฉบับ	237
ประวัติผู้แปล	238

อารัมภบท

สี่ส้นแพรวพราว

หญิงสาวก้มหน้าติดสายกีตาร์โปร่ง ผมยวสีน้ำผึ้งพาดผ่าน
ป่ามอมบาง กลิ่นหอมดอกมหาหงส์จากเส้นผมลอยผ่านกลางอก
ไปยังระบวยเสื้อสีขาวโพลน ลอยวนอยู่เหนือชายกระโปรงโบฮีเมียน
ที่ปลิวไหวดังใบหลิวไกวเอื่อย เท้าขวาของเธอพาดอยู่บนขาเก้าอี้
ตัวสูง เคาะเบาๆเป็นจังหวะไปตามคอร์ดเพลง ทำให้ผ้าตกแต่งลาย
ดอกกล้วยไม้ตุ๊กตาเรียงระบำที่ระยิบรืองเท้ารัดส้นหนังแท้นของเธอ
สั่นไหวไปตามทำนองด้วย

เมื่อเสียงบรรเลงจังหวะว่องไวจากปลายนิ้วที่ติดสายอย่างไหลลื่น
จบ เสียงของหญิงสาวที่ใสบริสุทธิ์ราวกับแสงอาทิตย์ยามเช้า ดุจดั่ง
เกวณีย์ของไม้ดอกสีส้มแพรวพราวบานสะพรั่ง ก็ลอยล่องคดเคี้ยวลงไป
ด้านล่างเวทีอย่างอ่อนโยน ประหนึ่งบทพรรณนามีชีวิตชีวาท่ามกลาง
อากาศหนาวเหน็บ ทำให้ผู้ชมที่กำลังรับประทานอาหารหรือพูดคุยพากัน
หยุดทุกการกระทำ นิ่งเสียบตั้งใจฟังเสียงร้องของเธอ

“ตั้งแต่เธอจากไป ใจฉันก็เหมือนดังธารน้ำแข็งพันปี
คลื่นน้ำไม่กระทบเข้าชายฝั่งแห่งหัวใจอีกต่อไป
ลมเอื่อยไม่อาจพัดน้ำตาบนหน้าผาแห่งดวงตาให้แห้งเหือดได้

ตัวฉันตอนนี้ควรออกเดินทางไหม

ออกตามหาสถานที่เต็มเต็มลมอุ่นให้หัวใจ

สืบเสาะความลับที่ทำให้หัวใจเย็นชา หลอมกลายเป็นความ
เขียวขมู่มปลิวไหว

เธอเคยบอกว่าความสุขไม่ใช่จุดหมายปลายทาง แต่เป็นการ
เดินทาง

ฉันเชื่อว่าที่จุดเชื่อมต่อของดินแดนอันไกลโพ้นนั้น เธอจะรอคอย
ฉันอยู่

สามารถยืมและติดตามหนังสือใหม่ได้ที่ ระบบห้องสมุดอัตโนมัติ Walai Autolib

<https://lib.rmutp.ac.th/bibitem?bibid=b00110038>

ถึงสถานีแห่งความสุขแล้วปลุกฉันด้วย / กิโมะ ฮลิน, เขียน ; ภาวิตา ทองเจริญ, แปล.
กิโมะ, ฮลิน.

My list ♥

Subject

[นวนิยายใต้หวัน](#)

[นวนิยายแปล](#)

Details

Added Author

[ภาวิตา ทองเจริญ, ผู้แปล](#)

Published

กรุงเทพฯ : พักโคโล, 2566.

Edition

พิมพ์ครั้งที่ 1.

Detail

239 หน้า ; 20 ซม.

ISBN

9786161854461

0 8 0

MARC

Export

Save

Share